

Dodatečně anonymizováno
v souladu s GDPR

Ministr vnitra
Milan Chovanec

Administrace v České republice (GA15-07626S)
podle zákona č. 40/1993 Sb.

č. j.: 0372 r

..... rozhodnutí nabylo právní moci
dne: 29. 12. 2014
podpis: Bm

MVCRP007MQ1B

V Praze dne 17. 12. 2014
Č. j.: MV-118070-5/VS-2014

Rozhodnutí

Ministr vnitra jako příslušný správní orgán podle ustanovení § 152 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „správní řád“), přezkoumal na základě včasného rozkladu, který podal

– Ruská federace, státní občan Ruské federace,
trvale bytem a, (dále jen „žadatel“), právně
zastoupený advokátní kancelář Čechovský & Václavek,
s.r.o., sídlem rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru
všeobecné správy, (dále jen „Ministerstvo vnitra“), ze dne 2. 7. 2014,
č. j. VS-1892/835.3/2-2011, kterým nebylo podle ustanovení § 7 odst. 1 zákona
č. 40/1993 Sb., o nabývání a pozbývání státního občanství České republiky, ve znění
pozdějších předpisů, (dále jen „zákon o státním občanství“), vyhověno žádosti
o udělení státního občanství České republiky, a rozhodl t a k t o:

Podle ustanovení § 152 odst. 5 písm. b) správního řádu se rozklad **z a m í t á**.

Odůvodnění:

I.

Žadatel požádal dne 1. 10. 2013 prostřednictvím Krajského úřadu Středočeského kraje o udělení státního občanství České republiky. Žádost byla Ministerstvu vnitra doručena dne 11. 12. 2013. Žadatel má na území České republiky povolen trvalý pobyt od 14. 6. 2006, je ženatý se státní občankou Ruské federace a má dvě děti, které jsou rovněž státními občany Ruské federace.

II.

Ministerstvo vnitra po provedeném důkazním řízení a po komplexním zvážení veškerých podkladů pro vydání rozhodnutí konstatovalo, že žadatel splňuje podmínky pro udělení státního občanství České republiky podle ustanovení § 7 odst. 1 písm. a), c) a d) zákona o státním občanství, tj. má ke dni žádosti na území České republiky povolen nejméně pětiletý trvalý pobyt a po tuto dobu se zde také převážně zdržuje, nebyl v posledních pěti letech pravomocně odsouzen pro úmyslný trestný čin a pohovorem před Krajským úřadem Středočeského kraje prokázal znalost českého jazyka podle vyhlášky Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy č. 137/1993 Sb., kterou se stanoví kritéria pro prokazování znalosti českého jazyka žadatelů o udělení státního občanství České republiky.

Vypraveno dne:

22. 12. 2014 (B) Mar. Čechovská v.n.

Splnění podmínky podle ustanovení § 7 odst. 1 písm. b) zákona o státním občanství se na základě ustanovení § 74 zákona č. 186/2013 Sb., o státním občanství České republiky a o změně některých zákonů (zákon o státním občanství České republiky), od 1. 1. 2014 nepožaduje.

Ministerstvo vnitra však konstatovalo, že žadatel nespĺňuje podmínku pro udělení státního občanství České republiky podle § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství, neboť si neplnil a stále neplní povinnosti vyplývající ze zvláštních právních předpisů upravujících daně.

Žadatel je v České republice daňovým rezidentem podle zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmu, ve znění pozdějších předpisů, přičemž v ustanovení § 2 odst. 2 uvedeného zákona je stanoveno, že poplatníci, kteří mají na území České republiky bydliště nebo se zde obvykle zdržují, mají daňovou povinnost, která se vztahuje jak na příjmy plynoucí ze zdrojů na území České republiky, tak i na příjmy plynoucí ze zdrojů v zahraničí. Jmenovaný však své zahraniční příjmy v daňových přiznáních neuváděl, neboť tato daňová přiznání v České republice jako daňový rezident ani nepodával.

Jak Ministerstvo vnitra dále uvedlo, deklarované příjmy žadatele přitom zdaleka nepostačují k pokrytí nákladů na bydlení, splátku jeho hypotečních úvěrů a už vůbec nedosahují takové výše, aby pokryly i ostatní životní náklady žadatele. Jediným doloženým pravidelným příjmem žadatele je jeho měsíční mzda ve výši 10 054 Kč, kterou pobírá od rodinné firmy E. S. A., s. r. o., přičemž současně splácí dva hypoteční úvěry v souhrnné měsíční částce 54 200 Kč. Žadatelem deklarované příjmy, jež plynou jeho manželce z pronájmu dvou bytů v Moskvě v souhrnné částce měsíčně 6 550,- USD, Ministerstvo vnitra shledalo jako nevěrohodné, když poukázalo na to, že žadatelova manželka vykázala za rok 2011 a 2012 ve svém daňovém přiznání příjem z pronájmu nemovitostí, po odečtení výdajů, ve výši 84 000,- Kč ročně a v roce 2013 pouze příjem ze závislé činnosti ve výši 81 200 Kč, přičemž i ona by shora uvedené příjmy ze zahraničí jako daňová rezidentka musela v těchto přiznáních oznamovat, jinak by porušovala daňové předpisy České republiky. Předložené kopie nájemních smluv ze dne 7. 3. 2013 a ze dne 23. 12. 2011 nebyly navíc podepsány ani úředně ověřeny.

Nesplnění uvedené zákonné podmínky lze podle § 11 odst. 4 zákona prominout v případech hodných zvláštního zřetele. Ministerstvo vnitra se rozhodlo podmínku neprominout. Konstatovalo, že z dokladů založených ve spisu není patrné, že by žadatel projevil vůli dostát svým závazkům při přiznávání a podrobování daňovému řízení v České republice jeho veškerých příjmů, kterých dosahuje nejen v České republice, ale i v zahraničí, a neumožnil tak ani kontrolu ze strany Finanční správy České republiky, zda je možné započíst daně odvedené v zahraničí na jeho daňovou povinnost v České republice. Jelikož tento protiprávní stav žadatel neodstranil a stále trvá, nelze tak hovořit o jednorázovém porušení uvedených povinností.

III.

Proti zamítavému rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 2. 7. 2014, č. j. VS-1892/835.3/2-2011, podal žadatel prostřednictvím svého právního zástupce včasný blanketní rozklad, který následně doplnil.

V úvodu doplnění rozkladu ze dne 18. 8. 2014 právní zástupce uvedl, že žadateli byla vyčtena skutečnost ohledně neuvedení zahraničních příjmů z prodeje nemovitosti v Dubaji, Saudské Arábii, při podání daňového přiznání v České republice. Zdůraznil, že žadatel nemovitost prodal za nižší než pořizovací cenu, a tudíž do kolonky celosvětové příjmy nemohl nic vyplnit, jelikož žádný příjem z této nemovitosti neměl, z čehož vyplývá, že mu v České republice nevznikla žádná daňová povinnost. Uvedl, že do kolonky celosvětové příjmy měl žadatel uvést 0, což neuvedl, a za toto administrativní pochybení, kterým prokazatelně nevznikla České republice žádná škoda, ani nebyly nijak negativně ovlivněny veřejné rozpočty České republiky, se omlouvá. Žadatel se žádného jiného pochybení či porušení zákona nedopustil. K tíži žadatele nelze přičíst ani případné pochybení jeho manželky, jakkoli se ani ona žádného závadového jednání, které by mělo vliv na úhradu daňové povinnosti v České republice, nedopustila. V této souvislosti právní zástupce uvedl, že ve lhůtě tří týdnů zašle žadatel potvrzení o výši příjmů a konsekvantně daňových odvodů jeho manželky v Ruské federaci, kterými bude explicitně prokázán deklarovaný příjem domácnosti, který je Ministerstvem vnitra zpochybňován. (Podáním ze dne 23. 10. 2014 právní zástupce předložil potvrzení Inspektorátu Federální daňové služby Ruska s úředně ověřeným překladem do českého jazyka, z nichž plyne korelující informace o výši tvrzených příjmů.)

S odkazem na uvedené skutečnosti právní zástupce shrnul, že se žadatel porušení podmínky uvedené v § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství nedopustil. Právní zástupce rovněž poukázal na rozsudky Nejvyššího správního soudu týkající se dodržování proporcionality při rozhodování o udělení státního občanství, konkrétně na rozsudek pod sp. zn. 5 As 47/2008 a 2 As 55/2007.

Právní zástupce konečně uvedl, že žadatelův vztah k České republice je trvalý, vzájemný a plně odpovídá požadavkům zákona o státním občanství. Závěrem rozkladu pak navrhl, aby bylo napadené rozhodnutí zrušeno a žadateli bylo státní občanství České republiky uděleno.

V dalších doplňujících podáních k rozkladu právní zástupce předložil několik doporučujících prohlášení ze strany osob, které žadatele i jeho rodinu dlouhodobě znají.

IV.

O rozkladu proti rozhodnutí Ministerstva vnitra rozhoduje podle ustanovení § 152 odst. 2 a 3 správního řádu ministr vnitra na základě návrhu rozkladové komise. Rozklad posoudila rozkladová komise ministra vnitra.

Ministr vnitra v souladu s ustanovením § 89 odst. 2 správního řádu přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy, jakož i správnost napadeného rozhodnutí.

Ze spisového materiálu vyplynulo, že žadatel splňuje podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. a), c) a d) zákona o státním občanství. Důvodem pro zamítnutí žádosti byla skutečnost, že žadatel nesplňuje podmínku stanovenou v § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství tím, že neplnil a stále neplní povinnosti vyplývající ze zvláštních právních předpisů upravujících daně. Jak ve svém rozhodnutí správně uvedl prvoinstanční orgán, žadatel je v České republice daňovým rezidentem, a to podle zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů. S ohledem na ustanovení § 2 odst. 2 posledně citovaného zákona tak má povinnost uvádět ve svých daňových přiznáních veškeré zdanitelné příjmy dosahované jak na území České republiky, tak kdekoli v zahraničí. Tuto povinnost žadatel zjevně porušil, když do daňového přiznání neuvedl prodej své nemovitosti na území Spojených arabských emirátů. Porušení své povinnosti vůči příslušnému českému finančnímu úřadu žadatel nepopírá, pouze jej v rozkladu bagatelizuje s tím, že by mu stejně nevznikla daňová povinnost.

V této souvislosti ministr vnitra zdůrazňuje, že je třeba rozlišovat různé povinnosti na úseku daní, kdy povinnost oznámit zákonem stanovené příjmy je jedna věc a vznik daňové povinnosti a následně povinnosti k úhradě daně je věcí jinou. I pokud by tedy žadateli nevznikla žádná daňová povinnost z důvodu prodeje nemovitosti ve Spojených arabských emirátech, k porušení zákona o daních z příjmů jednoznačně došlo, čímž zároveň není splněna podmínka § 7 odst. 1 písm. e) zákona o udělení státního občanství.

Pokud jde o neuvádění příjmů z pronájmu nemovitostí žadatelovou manželkou v Ruské federaci, ministr vnitra konstatuje, že zde nemá za jednoznačně prokázané, že k porušení povinnosti na úseku daní žadatelem došlo. Z předložených dokladů lze usuzovat, že nemovitosti pronajímá žadatelova manželka, které by tak z tohoto titulu svědčily povinnosti na úseku daní v České republice. Ministr vnitra nicméně považuje za správné, že prvostupňový orgán zkoumal celkovou majetkovou situaci žadatele, do níž se případné příjmy manželky nepochybně promítají.

Ministr vnitra připomíná, že smyslem a účelem podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství je vyloučit z možnosti nabytí státního občanství České republiky žadatele, který po dobu svého dosavadního pobytu na území České republiky porušoval právní předpisy (například upravující daně), neboť je důvodné reálné nebezpečí, že by takový cizinec pokračoval v závažném porušování právních povinností i jako občan České republiky, a je zde tudíž veřejný zájem na tom, aby takový cizinec státní občanství České republiky nenabyl (srv. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 3. 2008, č. j. 5 As 51/2007-105).

K argumentu žadatele, že splňuje podmínku uvedenou v § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství, neboť šlo jen o administrativní pochybení, kterým nebyla způsobena žádná škoda, ani nebyly nijak negativně ovlivněny veřejné rozpočty, přičemž žadatel odkazuje na judikaturu Nejvyššího správního soudu stran dodržení zásady proporcionality, ministr vnitra konstatuje, že s uvedeným tvrzením nelze, z výše uvedených důvodů, souhlasit. Nepřiznávání příjmů ze zahraničí, a to v kontextu netransparentnosti příjmů žadatele, jež je detailně popsána v napadeném rozhodnutí, nelze považovat za bagatelní záležitost. Posouzení, zda České republice

vznikla škoda, je pak na příslušných orgánech Finanční správy České republiky, vůči kterým žadatel svou zákonnou povinnost nepochybně porušil.

Co se týče v rozkladovém řízení uváděných nových skutečností a důkazů, ministr vnitra poukazuje na koncentrační zásadu stanovenou v § 82 odst. 4 správního řádu a konstatuje, že žadatel mohl uvedené skutečnosti a důkazy uplatnit již v prvoinstančním řízení. K důkazům předloženým v rámci řízení o rozkladu se z tohoto důvodu nepřihlíží.

Ministr vnitra proto na základě výše uvedeného uzavírá, ve shodě se závěry Ministerstva vnitra, že žadatel nesplňuje podmínku pro udělení státního občanství České republiky podle ustanovení § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství, a pro prominutí této podmínky neshledal ani důvody hodné zvláštního zřetele.

Na základě výše uvedeného proto ministr vnitra rozhodl, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí se podle ustanovení § 91 odst. 1 ve spojení s ustanovením § 152 odst. 4 správního řádu nelze odvolat.

ministr vnitra

